

רע"פ 5749/22 - רועי מזרחי נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 5749/22

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: רועי מזרחי

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי באר שבע ב-עפ"ג 5380-03-22-עפ"ג 60498-02-22 מיום 29.06.2022 שניתן על ידי השופטים י' עדן, ג' גדעון ו-ג' דניאל

בשם המבקש: עו"ד ראמיאלמכאוי; עו"ד נתנאל לאגמי

החלטה

1. לפניי בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (השופטים י' עדן, ג' גדעון ו-ג' דניאל) ב-עפ"ג 60498-02-22 ו-עפ"ג 5380-03-22 מיום 29.6.2022, בגדרו התקבל בחלקו ערעור המשיבה (להלן: המדינה) ונדחה ערעור המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום בבאר שבע (השופט ת' אורינבו) ב-ת"פ 6845-11-18 מיום 16.1.2022.

2. כתב האישום המתוקן מונה שני אישומים, אשר בכל אחד מהם יוחסה למבקש עבירת גניבת רכב לפי סעיף 413 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק). לפי עיקרי עובדות כתב האישום, המבקש עבד כנהגו האישי של המתלונן. בשני מועדים, וביחס לשני רכבים שונים, המבקש ואחר נפגשו לאחר שתיאמו לגנוב את רכביו של המתלונן ולהעבירם לשטחי הרשות הפלסטינית. בכל אחד מהמפגשים, המבקש העביר לאחר את אחד הרכבים, וזה האחרון העביר את הרכבים לשטחי הרשות הפלסטינית.

3. בית משפט השלום הרשיע את המבקש, על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון אשר לא כלל הסכמה לעניין העונש, בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן.
4. בפתח גזר דינו, בית משפט השלום הבהיר כי אין מקום להימנע מהרשעת המבקש נוכח חומרת עבירת גניבת רכב בשל שכיחותה והמסוכנות הגלומה בה, ומשהמבקש לא הוכיח כי הרשעה בדין תפגע באופן קונקרטי בסיכויי שיקומו או בעתידו התעסוקתי.
5. בית משפט השלום קבע כי שני האירועים בהם המבקש הורשע, עומדים כל אחד בפני עצמם, משחלפו 4 חודשים בין אירוע אחד למשנהו, ולפני כל אירוע קדם תיאום מחדש. בקביעת מתחם העונש ההולם, צוין כי המבקש פגע ברף הגבוה בערכי הפרטיות והקניין של נפגע העבירה, ובתחושת הביטחון של הציבור. בנוסף, לקח בחשבון את חלקו של המבקש באירועים, אשר היה דומיננטי במעשים, אך לא ביצעם לבדו. משכך, ובשים לב למדיניות הענישה הנוהגת, נקבע כי מתחם העונש ההולם לכל אירוע בו הורשע המבקש נע בין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל.
- נקבע כי מתקיימים טעמים המצדיקים סטייה לקולה ממתחם העונש ההולם. זאת, נוכח העדר הרשעות קודמות לחובתו; הודאתו במעשים והאופן בו נטל עליהם אחריות; תסקירי שירות המבחן המלמדים על פוטנציאל שיקומי גבוה; התרשמות שירות המבחן כי הקשר הטיפולי של המבקש חיובי ויציב; יציבותו התעסוקתית והכלכלית מאז ביצוע העבירות, והעובדה כי לא נפתחו תיקים פליליים נוספים נגדו.
- בהינתן האמור, ובשים לב לעונש שנגזר על האחר, בית משפט השלום גזר על המבקש צו של"צ בהיקף של 300 שעות; צו מבחן למשך שנה; 7 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור עבירות גניבה, גניבה ממעביד או גניבת רכב, למשך 3 שנים; קנס בסך 3,000 ש"ח; ופיצוי למתלונן בסך 2,000 ש"ח.
6. ערעור המבקש על גזר דינו לבית המשפט המחוזי – נדחה, ואילו ערעור המדינה – התקבל בחלקו. הודגש כי עבירות גניבת רכב הן חמורות נוכח שכיחות התופעה בישראל, בפרט כאשר הרכבים מועברים לרשות הפלסטינית. צוין כי נסיבות ביצוע העבירות חמורות אף הן, בכללן, העובדה שהמבקש הוא המבצע העיקרי של העבירות; ניצל את אמון המתלונן, מעסיקו, וגנב ממנו; וכן ביצוע מעשיו בשנית, לאחר שגניבתו הראשונה צלחה. עוד צוין כי בשים לב לחומרת המעשים ולמדיניות הענישה הנוהגת, מתחם העונש ההולם שנקבע, מקל עם המבקש.
- הובהר, כי אף שיש ליתן משקל לשיקולי שיקום כאשר הנאשם מתגייס להליך טיפולי, יש לאזן במלאכת גזירת העונש בין שיקול זה לבין יתר שיקולי הענישה. בהקשר זה, נקבע כי הטלת עונש של"צ אינה מאזנת כראוי בין שיקולי הענישה השונים. עוד צוין כי אין מקום לבטל את הרשעתו של המבקש, נוכח חומרת העבירות בהן הורשע ומשלא הראה קיומו של נזק קונקרטי לסיכויי שיקומו.
- אשר על כן, בית המשפט המחוזי גזר על המבקש 9 חודשי מאסר בפועל לריצוי על דרך של עבודות שירות, חלף רכיב השל"צ אשר גזר עליו בית משפט השלום. יתר רכיבי הענישה בגזר הדין נותרו על כנם.

7. מכאן הבקשה שלפניי, לצדה הוגשה בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות.

לטענת המבקש, בקשתו מעוררת שאלה משפטיות עקרוניות החורגת מעניינו הפרטני אשר עניינה התערבותה של ערכאת הערעור בגזר דינה של הערכאה הדיונית אשר התרשמה מהליך שיקומי שעבר הנאשם, ואשר על בסיסו ניתן גזר הדין. בהקשר זה נטען כי בית המשפט המחוזי החמיר "בצורה קיצונית" בעונשו של המבקש, ופער זה כשלעצמו מצדיק מתן רשות ערעור.

בנוסף, נטען כי שיקולי צדק, ובכללם נסיבותיו האישיות, מחייבים ביטול פסק דינו של בית המשפט המחוזי, מאחר שאם לא כן, ההליך השיקומי שהמבקש נוטל בו חלק – ייגדע.

8. דין הבקשה להידחות. הלכה ידועה היא כי רשות ערעור "בגלגול שלישי" תינתן במשורה ובמקרים חריגים בלבד, אשר מעוררים סוגיה משפטית עקרונית החורגת מעניינו הפרטני של המבקש, או במקרים בהם עולה חשש כי נגרם למבקש אי צדק מהותי או עיוות דין (רע"פ 5382/22 דסיה נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (28.8.2022)).

הבקשה נטועה היטב בדל"ת אמות עניינו הפרטני של המבקש, חרף ניסיונו לשוות לה נופך משפטי עקרוני. בנוסף, הבקשה אף אינה מקימה חשש לאי צדק או עיוות דין. די בכך כדי לדחותה.

9. כפי שנקבע זה מכבר, עצם קיומו של פער בחומרת העונש בין הערכאה הדיונית לבין ערכאת הערעור, אין בו כשלעצמו כדי להצדיק מתן רשות ערעור, אלא יש לבחון האם התוצאה העונשית הסופית אשר נגזרה על המבקש הולמת את חומרת העבירות בגין הורשע אם לאו (רע"פ 1807/22 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (16.3.2022)).

10. בענייננו, המבקש הורשע בעבירות של גניבת רכב. עבירה זו לכשעצמה היא עבירה חמורה בשל הפגיעה בקניינו של נפגע העבירה וקעקוע תחושת הביטחון הציבורי (רע"פ 9269/17 אבו עישא נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (15.1.2018)), ונוכח שכיחותה הרבה במדינת ישראל (רע"פ 1123/18 דבארי נ' מדינת ישראל, פסקה 17 (14.3.2018)).

אף נסיבות ביצוע העבירות מתארות תמונה עגומה בה המבקש חתר תחת האמון של המתלונן, מעסיקו, וניצל את תפקידו כנהגו האישי לשם גניבת הרכבים עליהם הוא מופקד במסגרת עבודתו. מעל לכל, לאחר שהתבשם המבקש מהצלחת גניבתו הראשונה, שב וגנב ממעסיקו רכב נוסף, באותן נסיבות ובעודו משמש כנהגו של מעסיקו.

לפיכך, העונש שבית המשפט המחוזי גזר על המבקש מתחשב כראוי במכלול נסיבות ביצוע העבירות לחומרה ולקולה, הולם את חומרת מעשיו – ואף מקל עמו. מכל מקום, אין בו כדי להצדיק את התערבות ערכאת הערעור, לא כל שכן במסגרת "גלגול שלישי".

11. בטרם סיום, משהבקשה שלפניי הוגשה רק אתמול, בעוד המבקש עתיד להתייצב לריצוי עונשו בעוד ימים אחדים בלבד, לא נותר לי אלא לשוב ולציין את שנקבע זה מכבר בפסיקת בית משפט זה כי "אין מקום להגשת בקשות 'בדקה התשעים', מתוך תקווה כי קוצר הזמן די יהיה בו כדי להביא לעיכוב ביצוע העונש" (רע"פ 4642/22 אל שיך נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (10.7.2022)).

12. סוף דבר: הבקשה נדחית, ממילא מתייתרת הבקשה לעיכוב ביצוע.

ניתנה היום, ה' באלול התשפ"ב (1.9.2022).

ש ו פ ט